

чръвъз учителство, писарство и др. т. Въ Давидово врѣме имало 14,000 мъже л., раздѣлени на четири разреда. Сжществува прѣдположението, че повечето «книжници» и «законоучители» сж били отъ това племе.

Левитъ. Името на една отъ книгитѣ на Петокижиято въ Библията, или третата Мойсеева книга, така наречена защото съдържа правилата за *левититъ*, свещеницитѣ и народа въ тѣхнитѣ отношения къмъ Бога. Тия правила и законоположения се отнасятъ до човѣшкитѣ грѣхове; до жрѣтвитѣ, които народътъ трѣбва да принася за искупление на грѣховетѣ си; и до свещенослужителетѣ, които трѣбва да принасятъ жрѣтвитѣ въ името на народа.

Левицкий (Дмитрий Гр.). Най-добрий Руски портретистъ отъ екатериненското врѣме. Отличавалъ се съ удивително искусство да изображава тканитѣ. Нѣжностъ, живъ и приятенъ колоритъ сж отличителнитѣ чърти на работата му. Въ руската академия на хждожествата се намиратъ неговитѣ: *Императрица Екатерина II законодателка, Портретъ на императора Павла I* и други.

Левицкий (Ив. Семен.). Единъ отъ най-даровититѣ малорусски писатели, повече извѣстенъ подъ псевдонима *Нечуй*; свещенически синъ, учитель въ киевската семинария и гимназия, род. въ 1838. Основното стремление на **Л.** е правственото обединение на всичкитѣ разреди отъ украинското народонаселение на народни начала. **Л.**-тъ най-важни съчинения, издавани въ Русия и въ Львовъ, сж повѣсти, драми и исторически

статии. Една отъ най-добритѣ му повѣсти е *Рибалка Панаъ Крутъ*; отъ драмитѣ *Маруся Богуславка*.

Левицкий (Иосифъ). Галицко-русски писателъ, свещеникъ (1801 — 1860). Издаде е първата галицко-руска граматика *Grammatika języka ruskiego* (Пршемисль, 1843) и съчин. *Сждбата на галицко-русския езикъ и литература*, прѣвелъ е Шилеровитѣ балади и други. Оригиналитѣ му стихотворения сж написани на езикъ, който е смѣсъ отъ церковнословѣнски и малорусски езици.

Левкозия. Виж. *Никозия*.

Левтра. Староврѣмененъ градъ въ Виотия, на югъ отъ Тиви и на сѣв.-ист. отъ Коринтъ. Сега развалини близу до Еремо-Кастро. **Л.** е забѣлжителенъ въ историята по побѣдата на Епаминонда, надъ спартанцитѣ, въ 371 прѣди Р. Х. Спартанцитѣ, подъ началството на Клеомврата, били 13,600 войници; а тивянетѣ, подъ начал. на Епаминонда, 8,000. Между 4,000 убити, които останжли на бойното поле, имало (по думитѣ на Ксенофонта) 1,000 лакедемонци, а отъ 700 спартанци, които зели участие въ сражението, паднжли 400. Сетнината отъ тая битва била унищожението владичеството на спартанцитѣ въ цѣла Гръция. Повечето гръцки държави минжли на страната на побѣдителетѣ. 70,000 съжжзници, подъ прѣдводителството на Епаминонда, нахлули въ Лакония и опустошили цѣлата страна до р. Еврота. Виж. *Епаминонда*.

Левски (Василъ) или Дяконъ Левски. Най-великий и най-неустрашимий апостолъ на българската свобода въ турско врѣме, устроителъ на българскитѣ бунтовни комитети въ нѣкогашнитѣ турски вилаети, които днесъ но-